

Jaarverslag 2004
College van Toezicht Collectieve
beheersorganisaties
Auteurs- en naburige rechten

College van Toezicht Auteursrecht
Postbus 556
2501 CN 's - Gravenhage

1. Inleiding

1.1. Algemeen

Op 15 juli 2003 is de Wet toezicht collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten (hierna: de wet) inwerking getreden. Deze wet heeft geleid tot de instelling van het College van Toezicht Collectieve Beheersorganisaties Auteurs- en Naburige Rechten (hierna: het College). Het College is belast met het toezicht op de inning en de verdeling van vergoedingen door collectieve beheersorganisaties: de Vereniging Bureau voor Muziekauteursrecht (Buma), de Stichting Reprorecht, Stichting De Thuis kopie, de Stichting ter exploitatie van naburige rechten (Sena) en de Stichting Leenrecht. Het College ziet erop toe dat de collectieve beheersorganisaties een overzichtelijke (financiële) administratie bijhouden, de verschuldigde vergoedingen op rechtmatige wijze innen en tijdig verdelen onder rechthebbenden, aan betalingsplichtigen en auteursrechthebbenden voldoende inzicht verschaffen in hun algemene en financiële beleid, transparante tariefstructuren hanteren, en voldoende zijn uitgerust om hun taken naar behoren uit te voeren.

Dit is het eerste verslag van het College dat betrekking heeft op een volledig kalenderjaar. Het jaarverslag over 2003 had betrekking op de periode 15 juli tot en met 31 december 2003. Vóór 15 juli 2003 waren afzonderlijke toezichthouders belast met het toezicht op voornoemde organisaties: de Regeringscommissarissen bij Buma en bij Thuis kopie, en de Colleges van Toezicht bij respectievelijk Reprorecht, Sena en Leenrecht. Met de inwerkingtreding van de wet zijn zij ontheven van hun functie.

In 2004 was het College als volgt samengesteld: H.F. Dijkstal (voorzitter), mr. Th.R. Bremer (lid) en C.J. Regoort RA (lid). Het College werd ondersteund door een secretaris, mr. D.J. Hesemans. Het College is in 2004 zes maal bijeen geweest in reguliere vergaderingen en heeft daarnaast een hoorzitting en een aantal bijzondere bijeenkomsten gehouden.

1.2. Opbouw jaarverslag

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de toezichtfunctie van het College. Daarbij wordt onder meer stilgestaan bij de nut, noodzaak en uitoefening van het toezicht. Hoofdstuk 3 bevat een overzicht van de belangrijkste activiteiten van het College in 2004. In hoofdstuk 4 worden de belangrijkste financiële gegevens van de collectieve beheersorganisaties over 2004 weergegeven. Hierbij zij opgemerkt dat dit slechts tot doel heeft een globaal overzicht te geven van de bedragen die omgaan bij het wettelijk collectief beheer. Hoofdstuk 5 geeft per collectieve beheersorganisatie een overzicht van een aantal relevante ontwikkelingen in 2004 op het gebied van het wettelijk collectief beheer. Hoofdstuk 6 bevat de financiële verantwoording door het College.

2. De toezichtfunctie

2.1. Noodzaak van toezicht

De collectieve beheersorganisaties ontleen aan de Auteurswet 1912 en de Wet op de naburige rechten een monopoliepositie op het gebied van collectief beheer van rechten, ten opzichte van zowel rechthebbenden als gebruikers. Voor het bestaan van deze monopolieposities zijn goede

redenen aan te voeren. Rechthebbenden hebben in bepaalde gevallen belang bij een sterke vertegenwoordigende organisatie tegenover met name de grote constitutionele gebruikers van hun beschermde werken en prestaties. De ervaring heeft geleerd dat zonder een deugdelijke en gelegitimeerde beheersorganisatie de praktische effectivering van vergoedingsrechten niet goed te realiseren is. Een collectieve beheersorganisatie heeft bovendien voordelen voor gebruikers: zij hebben één duidelijk loket waar zij terecht kunnen voor de betaling voor het gebruik van beschermde werken, waar zij zich anders telkens tot de individuele rechthebbenden zouden moeten wenden.

Toezicht op collectieve beheersorganisaties is om een aantal redenen wenselijk. Allereerst omdat de collectieve beheersorganisaties beschikken over een wettelijk monopolie. Voorts omdat bij eigen-recht-organisaties (de collectieve beheersorganisaties, uitgezonderd Buma) aan rechthebbenden bij wet de mogelijkheid is ontnomen om hun rechten zelfstandig uit te oefenen. Ten slotte is van belang dat collectieve beheersorganisaties belangrijke maatschappelijke en economische taken vervullen, waarmee tevens grote financiële belangen gemoeid zijn.

2.2. Aard van het toezicht

In zijn jaarverslag over 2003 heeft het College aangegeven dat met de inwerkingtreding van de wet op 15 juli 2003 de uitoefening van het toezicht ingrijpend is veranderd. Het College houdt toezicht op afstand. In beginsel zal het College achteraf, aan de hand van het concrete handelen van de collectieve beheersorganisaties, bezien of zij op juiste wijze uitvoering hebben gegeven aan de hun krachtens de wet opgedragen taken. Hiervan doet het College verslag in zijn jaarverslagen, of zondig in tussenliggende rapportages aan de minister van Justitie. Gelet op dit uitgangspunt woont het College in beginsel bestuursvergaderingen van collectieve beheersorganisaties niet bij. Afhankelijk van de actualiteit of agenda kan het College echter besluiten om wel aanwezig te zijn bij een bestuursvergadering. In 2004 is dat enkele malen voorgekomen. Daarnaast heeft het College op reguliere en ad hoc basis contact met de directeuren en accountmanagers van de organisaties, en zondig ook met de bestuursvoorzitters.

2.3. Uitoefening van het toezicht

De taak van het College is te beoordelen of de collectieve beheersorganisaties hun wettelijke taken ten aanzien van het innen en verdelen van vergoedingen naar behoren uitoefenen. Daarbij toetst het College onder meer aan de volgende criteria:

- a) Houden de collectieve beheersorganisaties een overzichtelijke (financiële) administratie bij?
- b) Verschaffen collectieve beheersorganisaties aan rechthebbenden en betalingsplichtigen voldoende inzicht in hun algemene en financiële beleid?
- c) Zijn de collectieve beheersorganisaties voldoende toegerust om hun taken naar behoren te kunnen uitoefenen?
- d) Worden de door de collectieve beheersorganisaties geïnde bedragen op rechtmatige wijze en tijdig over de rechthebbenden verdeeld, overeenkomstig de repartitiereglementen?
- e) Houden de collectieve beheersorganisaties bij de uitoefening van hun werkzaamheden voldoende rekening met de belangen van betalingsplichtigen?

- f) Kennen de collectieve beheersorganisaties deugdelijke geschillenregelingen voor belanghebbenden?
- g) Behandelen collectieve beheersorganisaties gelijke gevallen op gelijke wijze?
- h) Hanteren de collectieve beheersorganisaties een transparante tariefstructuur?

Het College hecht met name aan heldere financiële rapportages door collectieve beheersorganisaties. Duidelijk moet zijn wat de geldstromen zijn, op welke wijze deze lopen, hoeveel vergoedingen geïnd worden, hoeveel uitgekeerd wordt, welk deel van de gelden ten goede komt aan fondsen ten behoeve van sociale en culturele doelen en wat de totale kosten van het collectief beheer zijn. Daartoe wordt in ieder geval bezien:

- welk deel van de geïnde gelden beschikbaar is voor repartitie aan rechthebbenden;
- wat de bestemmingen zijn van het deel van de geïnde bedragen dat niet rechtstreeks wordt gerepartieerd aan rechthebbenden; of deze bestemmingen redelijk zijn en of deze bedragen niet een te groot deel uitmaken van de geïnde bedragen. In dit verband moet onder meer worden gedacht aan het reserveren van gelden voor sociale en culturele doeleinden;
- of de totale beheerskosten redelijk zijn in verhouding tot de geïnde bedragen. Daarbij worden ook de kosten betrokken die worden gemaakt door de afzonderlijke repartitieorganisaties;
- of repartitie snel genoeg plaatsvindt en compleet is;
- of gerepartieerd wordt aan buitenlandse rechthebbenden, en of deze op dezelfde wijze worden behandeld als Nederlandse rechthebbenden; en
- of gelden afkomstig uit het buitenland worden ontvangen van buitenlandse betalingsplichtigen, alsmede of deze op juiste wijze worden verdeeld onder Nederlandse rechthebbenden.

Op dit moment is de aandacht van het College in het bijzonder gericht op onderzoek naar de fondsen voor sociale en culturele doeleinden die door collectieve beheersorganisaties en repartitieorganisaties worden aangehouden, geschillenregelingen voor rechthebbenden en de regeling als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel a, van de wet. Bij Thuiskopie is in 2004 een breder onderzoek geëntameerd, waarbij ook de repartitie bijzondere aandacht krijgt.

2.4. Afstemming met werkzaamheden NMa

Op grond van artikel 4 van de wet oefent het College geen toezicht uit op collectieve beheersorganisaties, voor zover toezicht wordt uitgeoefend door de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa). Indien gedragingen van beheersorganisaties misbruik van een economische machtspositie vormen of leiden tot verhindering, beperking of vervalsing van mededinging, kunnen belanghebbenden de NMa op deze gedragingen wijzen. De toezichthoudende taken van het College en de NMa zijn complementair, waardoor ieders optreden zich zal richten op verschillende aspecten van het functioneren van een beheersorganisatie. Er kan samenloop van toezicht zijn, maar dan telkens vanuit verschillende invalshoeken en op verschillende aspecten. Zo zal het bijvoorbeeld op de weg van de NMa liggen om zich te buigen over de vraag of door beheersorganisaties gehanteerde tarieven misbruikelijk in de zin van de Mededingingswet zijn en zal

het eerder aan het College zijn om zich te buigen over de vraag of tarieven voldoende transparant en kenbaar zijn. Tussen het College en de NMa zijn werkafspraken gemaakt over de afbakening van taken, het zonedig gezamenlijk optreden in specifieke situaties en het elkaar tijdig signaleren van zaken die overlappen met of raken aan het taakgebied van de ander. In deze werkafspraken is bevestigd dat toezicht dat uitsluitend of in overwegende mate betrekking heeft op de hoogte en totstandkoming van de tarieven onder de verantwoordelijkheid van de NMa valt.

3. Werkzaamheden College in 2004

3.1. Verdere inrichting organisatie en werkzaamheden

Het verslagjaar stond voor een belangrijk deel in het teken van het verder inrichten van de eigen organisatie, werkzaamheden en werkprocessen. Er vonden onder meer gesprekken plaats met vertegenwoordigers van organisaties die voor de werkzaamheden van het College van belang zijn.

3.2. Hoorzittingen 2004

3.2.1. Algemeen

Het College stelt vertegenwoordigers van betalingsplichtigen aan collectieve beheersorganisaties, alsmede andere belanghebbenden, tenminste eenmaal per jaar in de gelegenheid te worden gehoord tijdens een hoorzitting. Het College beoogt met deze hoorzittingen kennis te nemen van ervaringen met en opmerkingen en klachten van belanghebbenden over collectieve beheersorganisaties, ten einde zich mede een beeld te kunnen vormen van de taakuitoefening door deze organisaties. Voorts geeft het College hiermee toepassing aan het bepaalde in artikel 14, eerste lid, van de wet.

Op 17 mei 2004 vond de eerste hoorzitting van het College plaats. De belangstelling daarvoor was groot. In totaal hebben 18 belanghebbenden zich doen horen, die ieder verschillende punten ten aanzien van verschillende collectieve beheersorganisaties aan de orde hebben gesteld. De gehoorde organisaties zijn om beurten in de gelegenheid gesteld om hun opmerkingen en/of klachten ten aanzien van de collectieve beheersorganisaties kenbaar te maken aan het College. Hen is vooraf gevraagd aan te geven ten aanzien van welke collectieve beheersorganisaties alsmede over welke onderwerpen zij gehoord wensten te worden. Hen is tevens de mogelijkheid geboden om al dan niet in het bijzijn van vertegenwoordigers van de collectieve beheersorganisaties te worden gehoord. Een aantal organisaties heeft te kennen gegeven hierop prijs te stellen. Door het grote aantal deelnemers aan de hoorzitting zijn enkele organisaties, met hun instemming, tegelijkertijd gehoord. Op de hoorzitting was van toepassing het Reglement hoorzittingen College van Toezicht collectieve beheersorganisaties, zoals gepubliceerd in de Staatscourant van 24 december 2003, nr. 249. Gelet op de ervaringen met de eerste hoorzitting, zal dit reglement op enkele punten worden aangepast. Het College heeft tijdens de hoorzitting in beginsel niet inhoudelijk gereageerd op de door de gehoorde organisaties ingebrachte punten. Per gehoorde organisatie is een conceptverslag opgesteld, dat aan

de betreffende organisatie ter commentaar is toegezonden. De definitieve verslagen zijn toegezonden aan de collectieve beheersorganisaties. Zij zijn in staat gesteld om daarop inhoudelijk te reageren.

Eind 2004 hebben alle gehoorde organisaties van het College een schriftelijke reactie ontvangen op de door hen ingebrachte punten. Hieronder geeft het College een verkorte weergave van de belangrijkste onderwerpen die tijdens de hoorzitting aan de orde zijn gekomen. Daarbij worden tevens de opvattingen en eventuele vervolgacties van het College aangegeven.

3.2.2. Mogelijke belangenverstrengelingen

Verschillende gehoorde organisaties hebben aangegeven als probleem te ervaren dat enkele collectieve beheersorganisaties en repartitieorganisaties van het zelfde facilitaire apparaat gebruik maken. Zij menen dat door de wijze waarop verschillende functies bij afzonderlijke organisaties in sommige gevallen door één en dezelfde persoon bekleed worden, in ieder geval de schijn van belangenverstrengeling wordt gewekt. Het College acht het van groot belang om inzicht te verkrijgen in de organisaties die betrokken zijn bij de inning en repartitie van auteursrechtelijke vergoedingen. Het College zal een onderzoek te verrichten naar de juridische, financiële, bestuurlijke en personele relaties tussen verschillende organisaties. Dit onderzoek zal niet beperkt blijven tot de collectieve beheersorganisaties zelf en het door hen ingeschakelde facilitaire apparaat, maar heeft een algemeen karakter en zal zich tevens uitstreken tot andere organisaties die betrokken zijn bij de verdeling van door collectieve beheersorganisaties geïnde vergoedingen. Nadrukkelijk zij opgemerkt dat het College op dit moment geen aanleiding ziet om belangenverstrengeling te veronderstellen.

3.2.3. Marktwerking, tarieven en tarieftransparantie

Enkele gehoorde organisaties hebben gepleit voor doorbreking van het wettelijk monopolie van collectieve beheersorganisaties, voor meer marktwerking en voor meer transparantie van tarieven en tariefgrondslagen. Het College heeft de indruk dat de huidige - algemene - discussie over de tarieven met name wordt gevoed door de ontevredenheid van betalingsplichtigen over de hoogte van de tarieven. In dat verband is van belang dat uit de totstandkomingsgeschiedenis van de wet volgt dat het toezicht door het College onder meer geen betrekking heeft op (de hoogte van) de tarieven die in rekening worden gebracht, de samenstelling ervan en de wijze waarop de tarieven totstandkomen. Wel hebben collectieve beheersorganisaties een (soms wettelijk) monopolie ten opzichte van rechthebbenden en betalingsplichtigen. Hun handelingen vallen daarom ook onder het toezicht door de NMa op grond van de Mededingingswet. In werkafspraken tussen het College en de NMa is bevestigd dat toezicht dat uitsluitend of in overwegende mate betrekking heeft op de hoogte en totstandkoming van de tarieven onder de verantwoordelijkheid van de NMa valt. Het College heeft de NMa schriftelijk geïnformeerd over het feit dat diverse organisaties vraagtekens plaatsen bij de gehanteerde tarieven en de marktwerking op het gebied van collectief beheer.

Zoals hierboven al is aangegeven, is de transparantie en kenbaarheid van de gehanteerde tarieven een continu aandachtspunt voor het College. De tarieven voor het reprografisch verveelvoudigen (reprorecht) zijn in de vorm van een paginaprijs vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur, en moeten daarom voldoende transparant en kenbaar worden geacht. De tarieven voor

de thuishopievergoeding en de leenrechtvergoeding worden vastgesteld binnen de onderhandelingsstichtingen SONT en StOL, waarin zowel rechthebbenden als betalingsplichtigen vertegenwoordigd zijn. Deze stichtingen vallen niet onder het toezicht van het College. De tarieven van Buma en Sena zijn voor een belangrijk deel gestandaardiseerd, en gekoppeld aan een aantal objectieve criteria, zoals vloeroppervlakten, aantallen fte en bezoekersaantallen. Deze tarieven zijn op te vragen bij deze organisaties en zijn raadpleegbaar via hun websites. Daarnaast trachten Buma en Sena om voor bepaalde sectoren standaardafspraken te maken, om de administratieve afhandeling zoveel mogelijk te vereenvoudigen. In de praktijk blijkt het voor collectieve beheersorganisaties moeilijk om de tarieven voor muziekgebruik bij vooral de grotere evenementen in standaarden te vatten. Collectieve beheersorganisaties moeten daarom de mogelijkheid hebben om op maat gesneden afspraken met gebruikers te maken. Dit is vaak ook in het belang van de gebruikers zelf. De beheersorganisaties moeten er echter wel voor zorgdragen dat zij gelijke gevallen op gelijke wijze behandelen. Wanneer zij dit uitgangspunt niet naleven, is er voor het College aanleiding om nader onderzoek te verrichten en zonodig passende maatregelen te treffen.

Het College heeft tot nog toe geen voldoende geconcretiseerde klachten ontvangen om tot de conclusie te komen dat de door de beheersorganisaties gehanteerde tarieven onvoldoende transparant of kenbaar zijn. Gelet op het feit dat het College grote waarde hecht aan tarieventransparantie en –kenbaarheid, heeft het er bij Buma en Sena op aangedrongen blijvende aandacht te besteden aan voorlichting en zo groot mogelijke openheid ten aanzien van gehanteerde tarieven. Goede communicatie op dit punt kan onduidelijkheden en klachten bij betalingsplichtigen voorkomen. Voorts heeft het College Buma in overweging gegeven aandacht te besteden aan het feit dat als gevolg van huidige tariefstructuren de mogelijkheid bestaat dat in bepaalde situaties de vergoedingen voor muziekgebruik autonoom stijgen als gevolg van omstandigheden die niets of erg weinig te maken hebben met het muziekgebruik zelf. Andere heffingsgrondslagen zijn ook denkbaar, zoals de gage van artiesten. Met de inflatie kan rekening worden gehouden door het toepassen van indexeringen. Overigens doet één en ander geen afbreuk aan de vrijheid die Buma (net als Sena) in beginsel heeft bij het opstellen van tariefgrondslagen. Pas wanneer de gekozen heffingssystematiek leidt tot evident onredelijke situaties, waardoor bijvoorbeeld onvoldoende recht wordt gedaan aan de belangen van betalingsplichtigen of waardoor gelijke gevallen op ongelijke wijze worden behandeld, kan er voor het College aanleiding bestaan tot ingrijpen.

3.2.4. Fondsvorming

Voorts is door verschillende organisaties aandacht gevraagd voor de vorming van fondsen voor sociale en culturele doeleinden door collectieve beheersorganisaties. Dergelijke fondsen worden doorgaans gevormd door een inhouding op de netto voor repartitie beschikbare gelden, of door gelden die niet binnen een bepaalde periode kunnen worden verdeeld onder rechthebbenden. Het College stelt voorop dat het aan collectieve beheersorganisaties in beginsel vrij staat ervoor te kiezen algemene fondsen voor sociale en culturele doeleinden in te stellen. Wanneer dergelijke fondsen eenmaal zijn ingesteld, is er voor het College een toezichthoudende taak weggelegd. Gelet op de taak van collectieve beheersorganisaties om vergoedingen te innen en verdelen ten behoeve van

rechthebbenden, ziet het College erop toe dat deze fondsvorming niet leidt tot een eigen vermogen van beheersorganisaties en er evenmin toe leidt dat deze fondsen een te groot deel van de te reparteren gelden opslokken. Voorts ligt het op de weg van het College erop toe te zien voor welke doeleinden de fondsen worden besteed en welke criteria beheersorganisaties hanteren bij het bepalen van bestedingen. Het College heeft zich tot doel gesteld om nadrukkelijk aandacht te schenken aan het vormen van fondsen en de besteding daarvan. Daarbij zal worden gekeken naar alle fondsen die worden gevormd uit door de collectieve beheersorganisaties in het kader van de hen krachtens de wet toegekende taken geïnde vergoedingen.

3.2.5. Roep op één loket

Verschillende gehoorde organisaties pleiten voor de instelling van één loket, waar zoveel mogelijk auteursrechtelijke en nabuurrechtelijke vergoedingen voldaan kunnen worden. Ondernemers zouden zoveel mogelijk één factuur moeten ontvangen. Dat ondernemers in de praktijk te maken krijgen met (facturen van) verschillende collectieve beheersorganisaties is voor een belangrijk deel een uitvloeisel van de keuze van de wetgever. De keuze van de wetgever is voor het College een uitgangspunt en geen punt ter beoordeling. Het College hecht echter groot belang aan dit signaal vanuit de praktijk.

Het College hecht grote waarde aan initiatieven van Buma en Sena om te komen tot samenwerking bij de incasso van vergoedingen. Door het bundelen van incasso-inspanningen en expertise kunnen zij bereiken dat er één loket ontstaat voor het innen van naburige rechten en auteursrechten op openbaar muziekgebruik. Dergelijke ontwikkelingen hebben de belangstelling van het College omdat verwacht mag worden dat muziekgebruikers door deze samenwerking met minder administratieve lasten zullen worden geconfronteerd (één factuur), en omdat Buma en Sena hiermee hun slagkracht en efficiency kunnen vergroten. Dit kan tot belangrijke kostenbesparingen leiden, waardoor een groter deel van de geïnde vergoedingen beschikbaar komt voor repartitie aan rechthebbenden.

3.2.6. Individuele openbaarmakingen

Voorts ervaren enkele gehoorde organisaties als probleem dat indien rechthebbenden belangeloos willen meewerken aan openbaarmakingen van hun werken ten behoeve van een goed doel, toch vergoedingen moeten worden betaald aan collectieve beheersorganisaties. In één geval heeft het College hierover een klacht ontvangen van een betalingsplichtige.

Indien gedragingen van collectieve beheersorganisaties misbruik van een economische machtspositie vormen of leiden tot verhindering, beperking of vervalsing van mededinging, hebben belanghebbenden het recht om de NMa op deze gedragingen te wijzen. Het College meent dat in dit soort situaties de NMa de eerst bevoegde instantie is. De klachten hebben immers voornamelijk betrekking op de vraag of collectieve beheersorganisaties, door hun beleid ten aanzien van de individuele uitoefening van rechten, misbruik maken van een economische machtspositie als bedoeld in artikel 24 van de Mededingingswet.

4. Kerncijfers collectieve beheersorganisaties

4.1. Inleiding

In deze paragraaf wordt een globaal overzicht gegeven van de belangrijkste financiële gegevens van de collectieve beheersorganisaties over 2004, weergegeven in miljoenen euro. In grote lijnen wordt onder meer aangegeven wat de incasso-opbrengsten waren, voor welke bedragen verdelingen hebben plaatsgevonden en wat de kosten van de beheersorganisaties waren. Deze overzichten hebben uitsluitend tot doel een globaal inzicht te verschaffen van de bedragen die omgaan bij het wettelijk collectief beheer. In dat verband zij nadrukkelijk opgemerkt dat het College op dit moment nog niet beschikt over een volledig overzicht van de financiële gegevens over 2004. Deze gegevens zullen met name moeten blijken uit de goedgekeurde jaarverslagen en bijbehorende accountantsverklaringen van de collectieve beheersorganisaties. In de onderstaande overzichten ontbreken bovendien de gegevens over de kosten van de repartitie van vergoedingen die gemaakt worden door de repartitieorganisaties. Het College streeft naar harmonisatie van de financiële informatie, zodat op termijn een samenvattend overzicht van incasso-, repartitie- en uitvoeringskosten kan worden geboden.

4.2. Buma

De totaalomzet van Buma over 2004 bedroeg ongeveer ca. 112,8 mln. (in 2003: 106 mln.). Deze omzetstijging is voor een deel toe te schrijven aan de indexering van de tarieven en aan de verder geïntensiveerde marktwerking. De grootste inkomstenbronnen waren de sectoren satelliet (ca. 28,1 mln.) en horeca (ca. 15,3 mln.). Van de totaalomzet was ca. 8,4 mln. afkomstig vanuit het buitenland (in 2003: 6,9 mln.). In 2004 is 90,2 mln. gereparteed, tegenover 102 mln. in 2003. Van de repartitie in 2004 werd 50 mln. uitgekeerd aan aangeslotenen en deelnemers, en werd 40 mln. doorbetaald aan buitenlandse organisaties. Buma heeft over het jaar 2004 113,4 mln. voor repartitie beschikbaar, tegenover 110,1 mln. in 2003. Uitgedrukt als percentage van de omzet is hierdoor 100,5% beschikbaar voor uitkering, tegenover 103,9% in 2003. De lasten van Buma over 2004 bedroegen 13,8 mln, tegenover 12,7 mln. in 2003.

4.3. Sena

Het totaal van de nationale incasso-opbrengsten van Sena over 2004 bedroeg 38,2 mln. (in 2003: 28,3 mln.), waarvan 19,2 mln. ter zake mediagebruik en 19 mln. terzake openbaar gebruik. Daar komt nog bij een bedrag van ongeveer 1,8 mln. aan incasso-opbrengsten vanuit het buitenland (in 2003 ongeveer 2 mln). De totale incasso bedraagt derhalve 43,8 (in 2003: 30,3 mln.). Deze incasso-opbrengst bevat ook een eenmalige betaling door publieke omroepen met terugwerkende kracht over de periode tot en met 2003, hetgeen voor een belangrijk deel de groei verklaart. In totaal is in 2004 een brutobedrag van 35,7 mln. gereparteed, tegenover 25,1 mln. in 2003. Ook hier speelt de afspraak met de publieke omroepen een belangrijke rol bij de groei. Van dit bedrag is in 2004 14,7 mln. doorbetaald aan producenten, 5,6 mln. aan Nederlandse uitvoerende kunstenaars en 8,9 mln. aan buitenlandse uitvoerende kunstenaars. Het restant betreft doorbetalingen van andere

rechten, waaronder thuishopiegelden en kabelrechten (5,2 mln.) en de repartitie van buitenlandse incasso (1,3 mln). Het kostenpercentage van Sena bedroeg in 2004 11%, tegenover 16,5% in 2003.

4.4. Thuiskopie

In 2004 is door Thuiskopie 28 mln. geïncasseerd voor dragers op het gebied van audio, video, data (cd-rom's) en dvd (in 2003: 20,4 mln). De voornaamste reden van de gestegen incasso is het in 2003 ingevoerde tarief op blanco dvd's. Van het totaal geïncasseerde bedrag is 23 mln. gereparteed (in 2003: 15,9 mln). Het saldo van de te verdelen gelden bedroeg op 31 december 2004 15,8 mln (op 31 december 2003: 15,9 mln). Hiervan heeft ca. 14,7 mln. betrekking op het jaar 2004.

Thuiskopie heeft in 2004 ongeveer 1,15 mln. aan administratiekosten ingehouden. Thuiskopie heeft in 2004 ongeveer 0,65 mln. (in 2003: 1,4 mln.) ontvangen aan interest- en overige baten. De exploitatiekosten bedroegen 0,84 mln. Het exploitatieresultaat kwam uit op 0,96 mln.

Voor het Thuiskopiefonds was in 2004 een bedrag van 2,5 mln. beschikbaar. Hiervan is 2,47 mln. toegewezen aan 246 audioprojecten en 138 videoprojecten.

4.5. Leenrecht

De Stichting Leenrecht heeft met betrekking tot 2004 een incasso van 16,4 mln. gerealiseerd (in 2003: 15,7 mln). In totaal werd in 2004 17,6 mln. gereparteed. Het saldo van de te verdelen gelden bedroeg op 31 december 2004 5,5 mln. Hiervan heeft ca. 0,68 mln. betrekking op het jaar 2004 en 4,86 mln. betrekking op voorgaande jaren. Van het totaal gereserveerde bedrag heeft 4,34 mln. betrekking op geïncasseerde gelden voor het uitlenen van multimedia.

Leenrecht heeft in 2004 ongeveer 0,42 mln. aan administratiekosten ingehouden. Leenrecht heeft in 2004 ongeveer 0,19 mln. ontvangen aan interest- en overige baten. De exploitatiekosten bedroegen 0,47 mln. Het exploitatieresultaat kwam uit op ca. 0,14 mln.

4.6. Reprorecht

De Stichting Reprorecht heeft in 2004 de nationale incasso van ongeveer 19,41 mln. gerealiseerd (in 2003: ongeveer 4,9 mln). Deze stijging heeft voornamelijk te maken met de invoering van het reprorecht voor het bedrijfsleven. Daar komt nog bij de incasso vanuit het buitenland van ca. 2,3 mln. (in 2003: 2,1 mln). De totale gerealiseerde incasso over 2004 bedraagt derhalve ongeveer 21,7 mln. (in 2003: 5,2 mln). De repartitie over 2004 bedroeg ongeveer 6,27 mln. (in 2003: ongeveer 6 mln), waarvan 4,35 mln. werd gereparteed aan Nederlandse rechthebbenden en 1,9 mln. werd doorbetaald aan het buitenland. Het saldo van de te verdelen gelden bedroeg op 31 december 2004 16,73 mln. Hiervan heeft ca. 11,9 mln. betrekking op het jaar 2004 en ca. 4,8 mln. betrekking op voorgaande jaren.

Reprorecht heeft in 2004 ongeveer 0,61 mln. aan administratiekosten ingehouden. Reprorecht heeft in 2004 ongeveer 0,28 mln. ontvangen aan interest- en overige baten. De exploitatiekosten bedroegen 4,13 mln. Hiervan heeft ca. 3,6 mln. betrekking op incasso van reprorechtvergoedingen bij het bedrijfsleven. Dit bedrag is ten laste van de te verdelen gelden gebracht. Het exploitatieresultaat,

voor toerekening van de exploitatiekosten met betrekking tot de incasso bij het bedrijfsleven, kwam uit op ca. -3,24 mln.

4.7. Cedar

Cedar BV is het facilitair bedrijf van verschillende collectieve beheersorganisaties, namelijk voor Leenrecht, Reprorecht en Thuis kopie. Cedar draagt voor deze organisaties zorg voor verschillende uitvoeringsactiviteiten. Daarnaast verzorgt Cedar dienstverlening aan enkele andere auteursrechtenorganisaties, niet zijnde collectieve beheersorganisaties in de zin van de wet: de Stichting Lira (vergoedingen voor onder andere literaire auteurs), Stichting Nieuwswaarde (vergoedingen voor het gebruik van journalistieke werken), Stichting Musicopy (vergoedingen voor het kopiëren van bladmuziek) en Stichting Pro (vergoedingen voor het kopiëren in onderwijspublicaties). Cedar is een dochterorganisatie van Buma/Stemra. Van de financiële gang van zaken in het collectief beheer kan geen compleet beeld worden verkregen zonder tevens kennis te nemen van de activiteiten van Cedar. Al in zijn vorige jaarverslag gaf het College aan dat het ernaar streeft jaarcijfers met betrekking Cedar in zijn verslaglegging mee te nemen. Daarbij valt onder meer te denken aan informatie over de totale incasso van alle bij Cedar aangesloten organisaties, de beheerskosten die door Cedar aan deze organisaties zijn doorberekend, alsmede de financiële resultaten van Cedar. Op dit moment beschikt het College nog niet over de daartoe vereiste informatie. Het College gaat er vanuit dat ten behoeve van volgende jaarverslagen deze gegevens wel vermeld kunnen worden.

5. Ontwikkelingen

5.1. Inleiding

In deze paragraaf beschrijft het College per collectieve beheersorganisatie de meest relevante ontwikkelingen in 2004. Een aantal daarvan krijgt een vervolg in 2005. Meer in zijn algemeenheid kan worden gewezen op de belangrijke ontwikkelingen in Europees verband op het gebied van collectief beheer. Deze kunnen mede van invloed zijn op de discussie over marktwerking en concurrentie tussen collectieve beheersorganisaties binnen de Europese Unie. In dat verband is met name van belang de mededeling van de Europese Commissie van 16 april 2004 over het beheer van auteursrechten en naburige rechten in de interne markt (COM (2004) 261). In deze mededeling wordt onder meer ingegaan op een interne markt voor collectief beheer van intellectuele eigendomsrechten en communautaire licenties voor de exploitatie van deze rechten. De Europese Commissie heeft voor 2005 een richtlijnvoorstel voor collectief beheer aangekondigd. Het College volgt deze ontwikkelingen met belangstelling.

Het College constateert dat de nationale wetgever in toenemende mate wordt geconfronteerd met belangrijke en elkaar snel opvolgende ontwikkelingen op technologisch gebied, welke ook hun invloed kunnen hebben op het auteursrecht en de naburige rechten. Het College acht het dan ook van belang dat de wetgever voldoende personele capaciteit beschikbaar houdt om de nationale wetgeving actueel te houden.

5.2. Buma

Samenwerking Buma/Sena

In 2004 ging de aandacht van het College onder meer uit naar initiatieven van Buma en Sena om te komen tot één factuur bij de incasso van vergoedingen voor openbaar muziekgebruik. Zie hierover ook paragraaf 3.2.5.

Voorts had bijzondere belangstelling het voornemen van Buma/Stemra tot de oprichting van een shared services centre (ssc). Buma/Stemra is voornemens een deel van haar activiteiten hierin onder te brengen, ten einde de kosten voor ICT-ontwikkeling gezamenlijk met anderen te kunnen dragen. Met de ontwikkeling van dit ssc hangt nauw samen de zeggenschap over Cedar. Op dit moment heeft Buma/Stemra als enig aandeelhouder in Cedar BV deze zeggenschap. De leden van het Cedar Forum (vertegenwoordigers van alle stichtingen die van Cedar diensten afnemen) hebben met Buma/Stemra afspraken gemaakt over de overname van de zeggenschap over Cedar BV.

5.3. Sena

Rechtszaak Sena/NOS

Tussen Sena en de NOS was bij de Hoge Raad een gerechtelijke procedure aanhangig over de vaststelling van de billijke vergoeding voor het gebruik van commerciële fonogrammen. In deze zaak heeft de Hoge Raad een aantal prejudiciële vragen voorgelegd aan het Europees Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJEG). Daarbij werd onder meer gevraagd naar welke maatstaven de hoogte van de billijke vergoeding moet worden vastgesteld. Het HvJEG oordeelde dat het Europees recht zich niet verzet tegen een model voor de berekening van de billijke vergoeding van uitvoerende kunstenaars of producenten dat "variabele en vaste factoren bevat, zoals het aantal uren dat fonogrammen worden uitgezonden, de kijk- en luisterdichtheden van de door de omroeporganisatie vertegenwoordigde radio- en televisieomroepen, de bij overeenkomst vastgestelde tarieven op het gebied van de rechten voor uitvoering en uitzending van door het auteursrecht beschermde muziekwerken, de tarieven die de publieke omroepen in de buurlanden van de betrokken lidstaat toepassen, en de door de commerciële omroepen betaalde bedragen, voor zover met dit model een juist evenwicht kan worden bereikt tussen het belang van uitvoerende kunstenaars en producenten om een vergoeding voor de uitzending van een bepaald fonogram te ontvangen en het belang van derden om dit fonogram onder redelijke voorwaarden te kunnen uitzenden en het model niet in strijd is met enig beginsel van het gemeenschapsrecht".

Op 28 mei 2004 heeft de Hoge Raad in deze zaak uitspraak gedaan. Hierin heeft de Hoge Raad aangegeven dat het begrip billijke vergoeding wel een communautair begrip is, maar dat de wijze waarop de billijke vergoeding dient te worden vastgesteld niet is geharmoniseerd, zodat dit per lidstaat kan verschillen. Lidstaten mogen ieder voor hun eigen grondgebied de meest relevante criteria vaststellen. De marktwaarde van de prestaties in het handelsverkeer is een factor die dient te worden meegewogen bij de vaststelling van de hoogte van de vergoeding, naast andere factoren die in acht dienen te worden genomen. De marktwaarde is in beginsel niet beslissend voor de hoogte van de te betalen billijke vergoeding. In 2004 hebben partijen definitief een punt gezet achter deze sinds 1995

lopende procedure. Buiten de gerechtelijke procedure om hebben zij afspraken gemaakt over de betalen vergoeding, zowel voor wat betreft het verleden als voor de toekomst. In 2004 hebben de publieke omroepen met terugwerkende kracht een betaling verricht voor de periode tot en met 2003. Zie hierover ook paragraaf 4.3.

Voorts is vermeldenswaard dat Sena in september 2004 met ThuisKopie een serviceovereenkomst heeft gesloten over de verdeling van de thuiskopiegelden audio onder uitvoerende kunstenaars. Deze serviceovereenkomst past binnen de gewijzigde wijze van repartitie door ThuisKopie. Zie hierover ook paragraaf 5.5.

5.4. Stichting Reprorecht

Invoering reprorecht voor het bedrijfsleven

Het jaar 2004 stond voor Reprorecht voor een belangrijk deel in het teken van de invoering van de verplichting voor het bedrijfsleven tot betaling van een reprorechtvergoeding. Sinds 1 februari 2003 is ook het bedrijfsleven verplicht om voor het maken van fotokopieën uit boeken, tijdschriften en kranten een reprorechtvergoeding te betalen van 4,5 eurocent. De publieke sector betaalt al sinds vele jaren een reprovergoeding. De Stichting Reprorecht is exclusief door de Minister van justitie belast met de inning en verdeling van deze vergoedingen.

In juni 2003 heeft Reprorecht in een eerste aanschrijving ongeveer 230.000 bedrijven aangeschreven over de betaling van de reprorechtvergoeding. Dit heeft vervolgens geleid tot protesten van (organisaties van) betalingsplichtigen. Bemiddeling door de Minister van Justitie heeft ertoe geleid dat Reprorecht over de uitvoering van de nieuwe regeling afspraken heeft gemaakt met MKB-Nederland en VNO-NCW. Deze afspraken zijn op 18 maart 2004 bekrachtigd in de Introductieregeling reprorecht bedrijfsleven. Daaraan voorafgaand heeft Reprorecht de Introductieregeling voorgelegd aan het College. Het College heeft zijn goedkeuring verleend aan toetreding door Reprorecht tot het akkoord. De Introductieregeling geldt voor de jaren 2003, 2004 en 2005, met de mogelijkheid van verlenging, wanneer uit een tussentijdse evaluatie volgt dat het overeengekomen stelsel naar tevredenheid functioneert. Partijen hebben afgesproken de eerste evaluatie vóór 1 mei 2005 af te ronden.

In de introductieregeling is onder meer afgesproken dat tenminste een incassoniveau van 15 mln. euro per jaar wordt bereikt. Het College gaat er vanuit dat bij deze evaluatie in ieder geval ook wordt gezien of de regeling tot voldoende incasso leidt, zodat rechthebbenden in voldoende mate profiteren van de nieuwe regeling.

Digitale knipseldiensten

Door vertegenwoordigers van journalisten en schrijvers is aangegeven dat er commerciële knipseldiensten zijn, die digitale kopieën maken van artikelen uit tijdschriften en kranten. Er is in dat geval sprake van digitaal hergebruik van teksten. Uitgevers hebben het initiatief genomen om met knipseldiensten afspraken te maken over het betalen van vergoedingen voor deze verveelvoudigingen. Het is volgens de gehoorde echter nog onduidelijk of deze uitgevers ook zorgdragen voor doorbetalingen van vergoedingen aan auteurs. Hierover moet worden onderhandeld

met de uitgevers. Dat een dergelijke regeling nog niet bestaat, wordt met name door journalisten als knellend ervaren. Bij het plaatsen van bijvoorbeeld krantenartikelen op de websites van kranten sprake is van een nieuwe openbaarmaking van een werk, waarvoor in beginsel een vergoeding verschuldigd is. In enkele gevallen is hiervoor een vergoeding overeengekomen tussen kranten en journalisten, maar meestal tegen geringe tarieven.

Het innen en verdelen van vergoedingen voor het digitale (her)gebruik van geschriften valt niet onder de wettelijke taken van een collectieve beheersorganisatie in de zin van artikel 1, onderdeel c, van de wet. Daarmee valt de genoemde problematiek ook niet onder het toezicht van het College. Het College hecht er echter aan dit signaal vanuit de praktijk onder de aandacht te brengen. Overigens heeft het College ervan kennisgenomen dat de FreeLancers Associatie (FLA) in februari 2005 heeft besloten om voor een jaar mee te werken aan een knipseldienstenregeling.

5.5. Stichting De Thuis kopie

Verdeling vergoedingen onder uitvoerende kunstenaars

In 2004 heeft Thuis kopie de wijze van verdeling van thuis kopievergoedingen onder uitvoerende kunstenaars herzien. Onder de oude systematiek werden deze vergoedingen verdeeld door repartitieorganisaties, welke door Thuis kopie waren aangewezen. Thuis kopie werkte daarmee volgens een systeem van getrapte repartitie, maar bleef wel indirect eindverantwoordelijke voor de verdeling. De verdeling van thuis kopievergoedingen onder uitvoerende kunstenaars had over de afgelopen jaren grote vertragingen opgelopen. Het bestuur Thuis kopie heeft daarom in 2004 besloten de verdeling van deze vergoedingen zelf ter hand te nemen. Voor de uitvoering daarvan heeft Thuis kopie serviceovereenkomsten gesloten met Sena, voor wat betreft de verdeling van de audiogelden, en Norma, voor wat betreft de verdeling van de videogelden. Hiertoe zijn in september 2004 uitvoeringsovereenkomsten gesloten. Voorts heeft Thuis kopie in verband hiermee een voorstel tot wijziging van haar repartitiereglement ter goedkeuring aan het College voorgelegd.

Het College hecht grote waarde aan de tijdige en rechtmatige inning en verdeling van vergoedingen door collectieve beheersorganisaties, tegen redelijke beheerskosten. Gelet op de vertragingen in het verleden, volgt het College daarom nauwgezet de initiatieven van Thuis kopie om te komen tot een andere wijze van verdeling van thuis kopievergoedingen. Het staat aan collectieve beheersorganisaties in beginsel vrij om op enig moment de wijze van repartitie te wijzigen. Het College acht het echter wel van belang dat de gewijzigde wijze van reparteren uiteindelijk niet tot hogere beheerskosten leidt. Het College zal ook hierop in de toekomst nauwgezet toezien en daarbij toetsen of in de nieuwe situatie de gelden tijdig, juist en tegen redelijke beheerskosten worden verdeeld. In dat verband constateert het College dat in 2004 een grote inhaalslag is gepleegd bij de verdeling van thuis kopiegelden onder uitvoerende kunstenaars.

In 2004 is een vermeende onjuiste verdeling van de thuis kopiegelden onder de aandacht van het College gebracht. Mede naar aanleiding hiervan heeft het in 2004 een onderzoek naar de verdeling van vergoedingen onder uitvoerende kunstenaars geëntameerd.

Verlengde aansprakelijkheid thuiskopievergoeding

Op 1 september 2004 is de wet tot aanvulling van de Auteurswet 1912 inzake de thuiskopie tot invoering van verlengde aansprakelijkheid voor verkopers in werking getreden. Op grond van het nieuw ingevoerde artikel 16ga van de Auteurswet 1912 is de verkoper van voorwerpen waarover een thuiskopievergoeding verschuldigd is, gehouden om Thuiskopie alle bescheiden ter inzage te geven waarvan kennisneming noodzakelijk is om vast te stellen of de fabrikant of importeur van deze voorwerpen de thuiskopievergoeding betaald heeft. Kan de verkoper niet aantonen dat de vergoeding door de fabrikant of importeur betaald is, dan is hij verplicht de vergoeding aan Thuiskopie te betalen, tenzij uit de overgelegde bescheiden blijkt wie de fabrikant of importeur is. De wetgever heeft hiermee expliciet gekozen voor een verlengde aansprakelijkheid voor (weder)verkopers van voorwerpen als bedoeld in artikel 16c, tweede lid, van de Auteurswet 1912, met als doel de handhaafbaarheid van de thuiskopieregeling te verbeteren. Het College gaat ervan uit dat Thuiskopie, met toepassing van deze aanvullende bevoegdheden en via het samenwerkingsverband met de Stichting BREIN, uitvoering zal aan een verbeterde handhaving van de thuiskopieregeling, en in dat kader onder meer zal optreden tegen verkopers op braderieën e.d. welke niet kunnen aantonen dat de thuiskopievergoeding is voldaan door de fabrikant of importeur.

Rechten van Amerikaanse uitvoerende kunstenaars

In 2003 is een gerechtelijke procedure gestart over onder meer de vraag of Amerikaanse uitvoerende kunstenaars in Nederland aanspraak kunnen maken op thuiskopievergoedingen. Deze procedure is in 2004 nog niet tot een einde gekomen.

5.6. Stichting Leenrecht

Doorbetaling leenrechtvergoedingen

De tijd die verstrijkt tussen de inning en verdeling van de vergoeding wordt door betalingsplichtigen als lang ervaren. Voor een deel is deze vertraging veroorzaakt door een langdurige gerechtelijke procedure over de rechtmatigheid van de incasso voor het uitlenen van multimedialerwerken. Deze omstandigheid ontslaat Leenrecht echter niet van haar verplichting tot de tijdige verdeling van de overige gelden. Het College heeft er daarom bij Leenrecht op aangedrongen om blijvend aandacht te besteden aan de tijdige en juiste verdeling van vergoedingen. Het College zal hierop in de komende periode nauwgezet toezien.

6. Financiële verantwoording

De totale uitgaven van het College in 2004 waren begroot op € 146.980. De begroting is op 8 juni 2004 goedgekeurd door de minister van Justitie, de collectieve beheersorganisaties gehoord, en is als bijlage bij dit verslag gevoegd. De vergoedingen van de voorzitter en leden zijn vastgesteld bij besluit van de minister van Justitie van 19 december 2003, en zijn nadien geïndexeerd. De vergoeding van de secretaris wordt geheel voldaan aan het ministerie van Justitie. Met het ministerie

is afgesproken dat in ieder geval tot en met 31 december 2005 het secretariaat wordt ondergebracht bij het ministerie. In het najaar van 2005 zal het College de invulling van de secretariaatsfunctie opnieuw bezien.

Het College heeft in 2003 met de Stichting Centrum voor Arbeidsverhoudingen Overheidspersoneel (CAOP) een huisvesting- en dienstverleningsovereenkomst gesloten. Het College huurt bij het CAOP een werkruimte. Voorts fungeert het CAOP als postadres. Omdat de voorzitter van deze werkruimte tevens gebruik maakt voor het verrichten van activiteiten ten behoeve van andere organisaties, wordt een deel van de huisvestingskosten betaald door deze andere organisaties. Hierdoor kunnen de bedrijfskosten van het College worden gedrukt. Het contract met het CAOP is in 2004 verlengd, en loopt in ieder geval tot en met 31 december 2005. Voorlopig wordt jaarlijks opnieuw besloten over een eventuele verlenging.

De rekening van baten en lasten over 2004 is als bijlage bijgevoegd. Budgetten die in 2003 niet zijn aangesproken, zoals het onderzoeksbudget, worden geheel meegenomen naar 2005 ten behoeve van besteding in dat jaar. De kosten van het College komen op grond van artikel 12, derde lid, van de wet voor rekening van de collectieve beheersorganisaties, naar rato van de door hen geïncasseerde vergoedingen.

Het batig saldo van het College over 2004 bedraagt ruim € 11.000. Dit saldo is enerzijds ontstaan doordat bij de begroting rekening is gehouden met onzekerheden welke verband houden met de opstartfase van het College, en anderzijds doordat terughoudend is omgesprongen met uitgaven. Het totaal van de algemene reservering van het College is hierdoor per 31 december 2004 opgelopen tot een bedrag van ruim € 23.000. Een deel hiervan wordt gereserveerd voor onverwachte financiële tegenvallers. In het huidige stadium van ontwikkeling van de organisatie acht het College het niet wenselijk een omvangrijke reserve aan te houden. Daarom wordt in de conceptbegroting voor 2005 een vrijval van de reserve in mindering gebracht op de bijdragen van de collectieve beheersorganisaties. Het College zal de omvang van de reserves jaarlijks opnieuw vaststellen. Gelet op de aanloopfase waarin het College zich bevindt, waren in de begroting voor 2004 geen indexeringen van bedragen opgenomen. Het College is voornemens om indexeringen aan te brengen in de begroting vanaf 2005, wanneer er sprake is van een meer stabiel uitgavenniveau.

Bijlagen

I. Begroting 2004

II. Staat van baten en lasten 2004

Toelichting op de begroting 2004 College van Toezicht collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten

Vergoeding voorzitter en leden

Vergoeding voorzitter	€ 30.930
Lid	€ 25.775
Lid	€ 25.775
Totaal	€ 82.480

De vergoedingen zijn vastgesteld bij besluit van de Minister van Justitie van 19 december 2003, nr. nr. 5262041/03/6. Daarin is bepaald dat de vergoeding van 30.000 voor de voorzitter, en 25.000 voor de overige leden, per 1 januari van ieder kalenderjaar wordt gewijzigd met een bedrag gelijk aan de procentuele wijziging, die het eerstgepubliceerde CBS-indexcijfer voor de CAO-maandlonen, inclusief bijzondere beloningen, in de sector overheid van de maand september van het voorafgaande kalenderjaar en bekendgemaakt in het Statistisch Bulletin van het Centraal bureau voor de statistiek, heeft ondergaan ten opzichte van hetzelfde eerstgepubliceerde CBS-indexcijfer van de maand september van het tweede daaraan voorafgaande kalenderjaar. Het gaat hierbij om 3,1%. De vergoedingen voor 2004 zijn hierop aangepast.

Vergoeding secretaris

Loonkosten	€ 29.120
Overheadkosten	€ 2.880
Totaal	€ 32.000

Uitgegaan wordt van 0,2 fte S12 BBA. De loon- overheadkosten zijn gebaseerd op de DAR-tarieven Rijksoverheid. De kosten van het secretariaat worden betaald aan het Ministerie van Justitie als vergoeding voor het beschikbaar stellen van capaciteit .

Reis-/verblijfkosten € 5.000

Bedrijfskosten

Huisvesting	€ 13.000
Huur vergaderzalen	€ 1.000
Financiële administratie	€ 2.500
Bureaunkosten	€ 2.000
Totaal	€ 18.500

Post huisvestingskosten is gebaseerd op het huidige huurcontract met het CAOP. Deze kosten bedragen voor de gehele contractperiode van 18 november 2003 tot 31 december 2004 € 14.450. Voor de 12 maanden van 2004 derhalve ca € 13.000. De huisvestingskosten worden voor een deel doorberekend aan de Ministeries van BZK en Justitie voor het tijdelijke gebruik van de ruimte. Onder

de post 'Bureaunkosten' zijn in ieder geval te begrijpen de (porto)kosten die gemaakt worden voor het verzenden van post, het kopiëren van stukken, etc. Voor zover deze kosten ten behoeve van het College worden gemaakt door het Ministerie van Justitie, worden deze aan het Ministerie vergoed.

Voorlichting € 3.000

Overige en onvoorziene Kosten € 6.000